

Sygnatura akt VI Ka 131/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **2 czerwca 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Marka Kasieczko

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2020 r.

sprawy **S. M.** ur. (...) w K.

syna K. i G.

oskarżonego z art. 209§1a kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 grudnia 2019 r. sygnatura akt III K 853/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego S. M. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych), tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym;
- kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI 131/20	Ka	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać	1			

liczbę załączników:			
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA			
o.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 3 grudnia 2019r., sygn. akt III K 853/19		
	o.1.Podmiot wnoszący apelację		
	# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
	# oskarżyciel posiłkowy		
	# oskarżyciel prywatny		

	# obrońca			
	# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
	# inny			
	0.1.Granice zaskarżenia			
	0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia			
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	#	co do winy	
	#	co do kary		
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
	0.0.1.Podniesione zarzuty			
	Zaznaczyć zarzuty wskazane			

	przez strony w apelacji			
	#	<p>art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>		
	#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>		
	#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na</p>		

		<i>treść orzeczenia</i>			
	#	<i>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>			
	#	<i>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</i>			
	#	<i>art. 439 k.p.k.</i>			
	#	<i>brak zarzutów</i>			
	<i>o.1.Wnioski</i>				
	#	<i>uchylenie</i>	#	<i>zmiana</i>	

	1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
	0.1.Ustalenie faktów					
	0.0.1.Fakty uznane za udowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.1.1.	S. M.	karalność oskarżonego (w tym trzykrotnie za występki niealimentacji)	dane o karalności, odpisy wyroków	110-112, 105, 107, 114-115	
	2.1.1.2.	S. M.	fakt bieżącej alimentacji syna	dowody wpłat	116	
	2.1.1.3.	S. M.	stan zdrowia oskarżonego i jego pobyt na zwolnieniu lekarskim	dokumentacja medyczna	117-118	
	0.0.1.Fakty uznane za nieudowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do	Dowód	Numer karty	

			którego fakt się odnosi		
	2.1.2.1.				
	o.1.Ocena dowodów				
	o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu		
	2.1.1.1	dane o karalności i odpisy wyroków	dokumenty urzędowe - brak wątpliwości co do ich autentyczności i prawdziwości		
	2.1.1.2	dowody wpłat	dokument urzędowy - brak wątpliwości co do jego autentyczności i prawdziwości		
	2.1.1.3	dokumentacja medyczna	dokument urzędowy - brak wątpliwości co do jego autentyczności i prawdziwości		

	<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	<i>Lp.</i>	<i>Zarzut</i>			
	<i>3.1.</i>	<i>rażąca niewspółmierność kary 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku</i>	<i># zasadny</i> <i># częściowo</i> <i>zasadny</i> <i>#</i> <i>niezasadny</i>		

		<p><i>miesięcznym, orzeczonej wobec oskarżonego za popętnienie przypisanego mu czynu z art. 209 § 1a kk</i></p>		
	<p><i>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</i></p>			
	<p><i>Rozpoznając środek zaskarżenia wniesiony przez oskarżyciela, w pierwszym rzędzie z badał Sąd Okręgowy z urzędu prawidłowość ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie stanu faktycznego oraz winy oskarżonego, jak i przyjętej w zaskarżonym orzeczeniu kwalifikacji prawnej, w tym</i></p>			

*zakresie nie
dopatrując
się
jakichkolwiek
uchybień.
Poczynione
przez Sąd
I instancji
w oparciu
o właściwie
zebrany i
oceniony
materiał
dowodowy
ustalenia
faktyczne
uznać
należy za
trafne,
zgodne ze
zgromadzonymi
i
ujawnionymi
w toku
rozprawy
dowodami,
które tenże
Sąd ocenił
w sposób
pozostający
pod
ochroną
art. 4 kpk,
art. 5 §
2 kpk oraz
art. 7 kpk.
Stanowisko
swoje Sąd
należycie
także
uzasadnił
w sposób
zgodny z
treścią art.
424 kpk.
Sąd
orzekający
nie
dopuścił się
przy*

**rozpoznawaniu
sprawy ani
przy
wyrokowaniu
błędu w
ustaleniach
faktycznych,
a ustalenia
te znajdują
w
zupełności
potwierdzenie
w
zgromadzonych
dowodach.
Sąd
Rejonowy
rozpoznając
sprawę nie
przekroczył
także
granic
swobodnej
oceny
dowodów.
Ocena
przeprowadzona
przez Sąd
Rejonowy
była
wszechstronna
i jako
obiektywna
nie nosi
znamion
dowolności.
Sąd
Okręgowy
podzielił
ustalenia
Sądu meriti
w zakresie
winy
oskarżonego,
która w
okolicznościach
niniejszej
sprawy nie
może
budzić**

wątpliwości.
Słusznie
ustalił Sąd
zatem, że
dopuścił się
oskarżony
popętnienia
przypisanego
jemu osobie
przestępstwa.

Odnosząc
się
natomiast
do zarzutu
apelacji,
kwestionującej
wyłącznie
decyzję
Sądu o
orzeczeniu
wobec
oskarżonego
kary
wolnościowej
w postaci 1
roku
ograniczenia
wolności z
obowiązkiem
wykonywania
nieodpłatnej,
kontrolowanej
pracy na
cele
społeczne,
stwierdzić
trzeba, że
w realiach
niniejszej
sprawy
niezasadnym
i
niecelowym
było
orzeczenie
wobec
oskarżonego
kary
bezwzględnej

**pozbawienia
wolności w
postulowanym
wymiarze 6
miesiący.**

**Zarzut
rażącej
surowości
kary może
być
zasadny
tylko
wówczas,
gdy na
podstawie
ujawnionych
okoliczności,
które
powinny
mieć
zasadniczy
wpływ na
wymiar
kary,
można było
przyjąć, że
zachodziłaby
wyraźna
różnica
pomiędzy
karą
wymierzoną
przez Sąd I
instancji a
karą, jaką
należałoby
wymierzyć
w
następstwie
prawidłowego
zastosowania
dyrektyw
wymiaru
kary
określonych
w art. 53
kk (zob.
wyrok SN z
dn. 14 XI**

**1973r., III
KR 254/73,
OSNPG
1974/3-4/51).**

**Sąd
Rejonowy
właściwie
ustalił
stopień
zawinienia
oskarżonego
i wymierzył
mu karę
adekwatną
do stopnia
winy i
społecznej
szkodliwości
czynu,
według
swojego
uznania i w
granicach
przewidzianych
przez
ustawę. W
pisemnych
motywach
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku w
sposób
obszerny i
szczegółowy
uwzględnił
całokształt
okoliczności
mający
wpływ na
wymiar
kary,
biorąc pod
uwagę
wszystkie
dyrektywy
jej
orzekania.
Kara
wymierzona**

**oskarżonemu
zatem w
sposób
należyty
spełnia swe
cele
zapobiegawcze
i
wychowawcze,
wypełniając
równocześnie
wymogi
prewencji
ogólnej i
w zakresie
społecznego
oddziaływania.**

**Słusznie
akcentuje
więc Sąd
meriti
okoliczności,
które legły
u oceny
znacznego
stopnia
społecznej
szkodliwości
czynu
przypisanego
oskarżonemu,
w tym
zwłaszcza
rodzaj dóbr
przeciwko
którym
było
skierowane
zachowanie
sprawcy,
okres
niealimentacji
oraz
akcentowaną
przez
skarżącego
uprzednią
karałość.
Mając na**

*uwadze te
właśnie
okoliczności,
z drugiej
zaś strony
jednak
właściwości
i warunki
osobiste
oskarżonego,
jego
bieżącą
sytuację
rodzinną,
majątkową
i
zawodową,
a także
postawę,
stwierdził
jednak
słusznie, iż
tak kara
pozbawienia
wolności,
jak i
grzywny
nie
spełniłyby
swych
celów
wobec
sprawcy.
Wszak
podkreślić
trzeba z
całą mocą,
iż jedynym
argumentem
apelującego,
który miał
przemawiać
za zmianą
zaskarżonego
wyroku i
jego
zaostrzeniem
poprzez
wymierzenie
kary*

**pozbawienia
wolności w
wariancie
bezwzględny
(bo tylko
taki mógł
wchodzić w
grę) miała
być
dotychczasowa
karalność
S. M. -
trzykrotna
za podobne
przestępstwa,
nadto zaś
za czyny
objęte
dwoma
innymi
wyrokami -
z art. 157 §
1 kk i z art.
190 § 1 kk, a
także z art.
178a § 1 kk.**

**Mając w
połu
widzenia
przywołane
wyżej
okoliczności,
niewątpliwie
przemawiające
na
niekorzyść
sprawcy
(ojca
pokrzywdzonego
dziecka),
trzeba
stwierdzić
jednak za
Sądem I
instancji, iż
w obecnej
sytuacji
życiowej
oskarżonego**

**kara
ograniczenia
wolności w
orzeczonej
formie
spełni swe
cele
wychowawcze
i
zapobiegawcze
względem
sprawcy,
stanowiąc
realną
dolegliwość.
Oskarżyciel
swe
wywody i
wniosek
apelacyjny
czyni w
oderwaniu
od sytuacji
życiowej i
zawodowej,
w której
aktualnie
pozostaje
oskarżony.
Przypomnieć
więc
trzeba, iż
poza
pokrzywdzonym
synem z
poprzedniego
związku
(mającym
obecnie 18
lat i
uczęszczającym
do
technikum)
ma on na
utrzymaniu
konkubinę i
dwójkę
małoletnich
dzieci. Po
półrocznym**

*pobyć na
zasiłku
chorobowym
w związku
z urazem
kończyny
dolnej i
podejrzeniem
zakrzepicy
żylnej (na
co
przedstawił
na
rozprawie
odwoławczej
stosowne
dokumenty),
od wiosny
2020r.
powrócił do
aktywnej
pracy
zawodowej,
pracując
stale w
jednej
firmie w
charakterze
pracownika
budowlanego
i osiągając
dochód od
1.500zł. do
2.000zł.
netto.
Mimo
problemów
zdrowotnych,
już w czasie
procesu,
począwszy
od lipca
2019r.,
płacił
komornikowi
zasądzone
od niego
alimenty
na rzecz
syna w*

wysokości
300 zł.,
obecnie zaś
płaci je
nadal
systematycznie
z
osiąganych
z pracy
dochodów
(vide:
dołączone
przez
oskarżonego
dowody
wpłat
300zł. za
okres od
lipca 2019r.
do maja
2020r.). W
tej sytuacji
zdaniem
Sądu
Okręgowego
orzeczona
przez Sąd
Rejonowy
kara
ograniczenia
wolności
spełni swe
cele
względem
sprawcy.
Zapobieżenie
powrotowi
do
przestępstwa
jest
minimalnym
zadaniem
kary, ale
wystarczającym
dla oceny,
czy należy
zastosować
karę o
charakterze
wolnościowym.

Kara ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym także w ocenie Sądu odwoławczego ma szansę na realizację celów w zakresie zapobiegawczego oddziaływania na sprawcę i w tym kontekście musi być uznana za zasadną. Nie ma racji zatem skarżący wykazując, że wymierzona kara nie spełnia wymogów prewencji szczególnej i ogólnej, nie realizuje celów wychowawczych i zapobiegawczych kary, a nadto nie

**odpowiada
społecznemu
poczuciu
sprawiedliwości.
Prezentowana
przez
oskarżonego
postawa
już w
trakcie tego
postępowania,
a więc
dokonywane
przez niego
regularnie
wplaty na
poczet
zadłużenia
alimentacyjnego
w kwotach
zasądzonych
przez Sąd,
nadto zaś
jego dalsza,
wcale nie
pusta,
deklaracja
o chęci
dokonywania
wplat,
stanowią
istotną
przesłankę
prognostyczną
co do
niepopelnienia
przez
oskarżonego
w
przyszłości
kolejnego
przestępstwa.
Ocena
właściwości
i
warunków
osobistych
oskarżonego
mająca
znaczenie**

*dla oceny,
czy zasadne
w sprawie
pozostawać
będzie
orzeczenie
wobec
oskarżonego
kary o
charakterze
wolnościowym,
skłoniła
Sąd
odwoławczy
do
wniosku, że
wystarczającą
wobec
oskarżonego
karą
pozostanie
kara
ograniczenia
wolności w
orzeczonej
formie
pracy. Sąd
uznał
zatem,
podobnie
jak Sąd
meriti, że
wymierzenie
oskarżonemu
kary w
takiej
formie
pozostanie
wystarczające
dla
osiągnięcia
wobec
niego celów
kary. Nie
bez
znaczenia
dla
przyjęcia
takiej
prognozy*

pozostawała
nadto
postawa
oskarżonego
w toku
postępowania
przygotowanego
i sądowego,
kiedy to
przyznawał
się
konsekwentnie
do
popętnienia
zarzucanego
mu
przestępstwa.
Cele
prewencji
indywidualnej
bez
wątpienia
spełnione
zostaną
przez
orzeczenie
takiej kary,
w
szczególności
zaś tak
wymierzona
kara
zapobiec
powinna
powrotowi
oskarżonego
do
przestępstwa,
jednocześnie
nie
pozbawiając
go źródła
zarobkowania,
a tym
samym
dalszej
możliwości
alimentowania
dorosłego
już syna.

Możliwość wykonania orzeczonej kary w formie zastępczej pozbawienia wolności (nota bene w rozmiarze postulowanym przez skarżącego), z równoczesnym zobowiązaniem oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łżenia na utrzymanie uprawnionej osoby, powinna skutecznie odwieść oskarżonego od popełniania kolejnych przestępstw, zwłaszcza tych na szkodę swoich dzieci. Popelnienie przez oskarżonego przestępstwa przypisanego jego osobie wyrokiem w niniejszej sprawie nie uzasadnia

*przy tym
uznania, że
wyłącznie
kara
pozbawienia
wolności
orzeczona
bez
warunkowego
zawieszenia
jej
wykonania
stanowiąc
będzie karę
właściwą, a
przy tym
nie naruszy
ona zasady
ultima
ratio kary
pozbawienia
wolności
bez
warunkowego
zawieszenia,
określonej
w art. 58
§ 1 kk.
Przypisane
oskarżonemu
przestępstwo,
choć trafnie
zauważył
Sąd
obciążające
okoliczności
dla
oskarżonego,
nie
pozostaje
jednak
czynem o
na tyle
dużej
społecznej
szkodliwości,
by uznać
oskarżonego
za osobę
szczególnie*

**zdemoralizowaną
tak, by
tylko kara
wykonana
w
warunkach
izolacji
spełniła
wobec
oskarżonego
cele kary,
zwłaszcza
przy
uwzględnieniu
jego
obecnej
sytuacji,
warunków
i
właściwości
osobistych.
Te
wszystkie
okoliczności
miał na
uwadze Sąd
I instancji i
należycie je
wyeksponował.**

**Mając
powyższe
okoliczności
na
względnie
Sąd
Okręgowy
utrzymał w
mocy
zaskarżony
wyrok,
albowiem
orzeczona
kara
ograniczenia
wolności w
wymiarze 1
roku z
obowiązkiem
wykonywania**

**nieodpłatnej
kontrolowanej
pracy na
cele
społeczne w
wymiarze
20 godzin
w stosunku
miesięcznym
w sposób
należyty
spełni swe
cele
zapobiegawcze
i
wychowawcze
oraz
właściwie
uksztaluje
świadomość
prawną
społeczeństwa,
będąc w
odczuciu
społecznym
karą
sprawiedliwą.
Kara w tak
orzeczonej
formie -
przy
uwzględnieniu
faktu
wykonywania
przez
oskarżonego
pracy
zarobkowej
- będzie
stanowić
dla niego
nadto dużą
uciążliwość,
zmusi
bowiem
sprawcę do
wykonywania
dodatkowej
pracy w
wymiarze**

	<p>ustalonym przez Sąd, ponad tę zarobkową.</p> <p>Z tych wszystkich powodów uznano, że orzeczona wobec oskarżonego kara, wzmocniona dodatkowo orzeczonym obowiązkiem wobec oskarżonego, nie cechuje się rażącą niewspółmiernością, a tym samym apelacja Prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.</p>			
	<p>Wniosek</p>			
	<p>zmiana punktu 1 poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz uchylene punktu 2</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
	<p>Zwięźle o powodach</p>			

	uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
	Oskarżonemu wymierzono karę adekwatną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, bacząc, by kara ta spełniła wobec sprawcy swe cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej.		
	1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
	4.1.		
	Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

	1.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
	0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
	z punktu 1 - przypisanie oskarżonemu występu z art. 209 § 1a kk (w całości w zakresie opisu czynu, kwalifikacji prawnej) oraz w całości wymierzona kara ograniczenia wolności z punktu 2 - zobowiązanie oskarżonego do bieżącej alimentacji syna z punktu 3 - zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych		
	Związłe o powodach		

	utrzymania w mocy		
	<p>Oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo, jego kwalifikacja jest prawidłowa, wymierzona kara nie jest rażąco niewspółmierna, a orzeczony obowiązek dalszej alimentacji jest trafny i słuszny.</p> <p>Mając to wszystko na uwadze i uznając zaskarżony wyrok za prawidłowy i słuszny, nadto wolny od jakichkolwiek uchybień, w szczególności tych podlegających uwzględnieniu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia, Sąd II instancji utrzymał go w mocy.</p>		

	0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
	5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
	Zwiężle o powodach zmiany			
	0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
	5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
	Zwiężle o powodach uchylecia			
	5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 1 k.p.k.	
	Zwiężle o powodach uchylecia			

	5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
	5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
	Zwięźle o powodach uchylecia			
	o.o.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
	o.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć licznosci		
	1.Koszty Procesu			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	2, 3	<p>Nie znajdując podstaw do obciążania oskarżonego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, obciążono nimi Skarb Państwa. Równocześnie na podstawie art. 636 § 1 kpk, wobec nieuwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 840zł. tytułem zwrotu kosztów poniesionej przez niego obrony z wyboru w tym postępowaniu.</p>		
	1.PODPIS			
	<p>Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doreczyć Prokuraturze</p>			

	Rejonowej G. w G..		
	23 VI 2020r.		

o.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o karze		
o.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
o.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć wskazane strony w apelacji	zarzuty przez		

#	<i>art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</i>	
#	<i>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</i>	
#	<i>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</i>	
#	<i>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>	
#	<i>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,</i>	

	<i>przepadku lub innego środka</i>		
#	<i>art. 439 k.p.k.</i>		
#	<i>brak zarzutów</i>		
0.1.1.4. Wnioski			
#	<i>uchylenie</i>	#	<i>zmiana</i>